

גיליון מס' 237

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

ראש השנה

מאמר השבוע

מאת ראש הכולל הרב יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור לשבת

לשנות את הפרשנות

בחור נפגש כמה פגישות עם בחורה למטרת התנהגות. הקושר מתקדם יפה, ואז מתקשרת אליו השדכנית ומודיעה לו - הבחורה איננה מעוניינת להמשיך את הקשר. זהו 'ארוע' שבחור עולם הביא עליו, אבל אם הוא מיד מתחיל לחשב - זה בנדאי מפני שאיני מספיק חכם, או שזה בגלל שאין לי כסף, או בגלל מדות רעות אחרות שהיא מצאה בי. מי יודע אם אני אמצא בכלל אשה טובה שתקצה להתחתן אתי, מובן שאחרי כאלו מחשבות הוא מרגיש עצוב, הוא מאקזב ומיאש מעצמו, ואפילו קצת מפתד שאולי לעולם הוא לא ימצא בת זוג טובה עבורו. וכך הוא יכול להסתובב עם אלו ההרשעות אפילו כמה שנים, והוא אינו זוכר קלל את המחשבות שהביאו אותו להרשעות האלו. בואו ונעזר לאותו בחור לשנות את המחשבות שביאו לו מיד לאחר הארוע, למחשבות הגיוניות וטובות יותר.

תורה, זכוי הרבים, כולל אברכים המונה שמונים וארבעה אברכים ועוד. בית המדרש נמצא על שטח משוכר והוא עשוי מבנייה קלה (קרוואנים). וכבר כמה שנים שאנו מנסים לאסוף כסף מהצבור היקר כדי לקנות את השטח ובעזרת ה' לבנות עליו בנין קבע להפצת תורה וחסד. אסיפת הקספים היא מלאכה קשה מאד. פעמים מספר הגיעו אלינו יהודים עשירים מאד שהיה באפשרותם לקנות את השטח ולבנות את הבנין ללא כל מאמץ מיוחד. בכל פעם שהגיע עשירי כזה נקנסה מחשבה לבני - אולי הוא השליח של בורא עולם לעזור לי להפסיק את המלאכה הקשה של אסיפת קספים לצורך הבנין?

אחרי שהגביר החשוב נכנס לבית המדרש והראה התפעלות מהפעילות שבמקום, הוציא מכיסו שטר של מאתיים ש"ח ואמר לי - "היה רצון שתזכו להקים את הבנין במהרה" - נתן את השטר ועזב את המקום. זהו ארוע שבחור עולם סדר לי כבר כמה פעמים - - - בתחלה אחרי ארוע שכזה הייתי מרגיש מאקזב, כי פרשתי את הסרוב של אותם עשירים כדבר רע. במשך השנים הבנתי כמה הסרוב שלהם היה הטוב ביותר בעבורי, למדתי לא לסמוך על אף אדם בעולם - אלא רק על בורא עולם.

זכיתי, ברוך ה', לפרסם בצבור הרחב את הרצון שלנו לבנות את הבנין, ודרך התרומות של אנשים רבים - אמנם אינם עשירים במיוחד, אבל כל אחד לפי יכולותיו - זכיתי להפיר הרבה מאד יהודים חדשים ומיוחדים. גליתית את הלב החם והאוהב של העם המדחים שלנו - עם ישראל.

אני זוכר שבאחת הפעמים שהרגשתי אכזבה כזו, גמלה ההחלטה לבני לצאת יותר לאחינו בית ישראל שברחבי הארץ, לזכות אותם בשעורי תורה ובמפגשי הצדקה. היום אני מבין, שבזכות אותם אכזבות בורא עולם זכה אותי לזכות את הרבים.

היום כשאני פוגש יהודי שבתחלה רצה לתרם לבית המדרש וקצת אינו יכול, אין לי שום הרגשת אכזבה, פניו שאני מבין שכל סרוב כזה הוא ממנו ותבדך, והוא רק לטובתי - פנראה בורא עולם רוצה שאפגש עוד יהודים מיוחדים ואזכרה עוד את הרבים.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן. **בקור (שלא) מאכזב** כבר כתבתי בספרי הקודם 'גל לבי בישועתך' שלפני כשש שנים זכיתי והוקם בית המדרש 'יביע אומר' בבני ברק. ברוך ה' הוא פעיל בכל שעות היממה - שעורי

בספרת היראה לבורא נולם יסא לאור ספרו החדש של הרב יגאל כהן שליט"א על פרק רביעי של חובת הלבבות ביאור בשפה נעימה וברורה

ניתן להשיג במשרדו 'יביע אומר' בטל: 03-8000770 ובחנויות המובחרות

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום-י	ת"א	ח"פ	ב"ש
כניסה:	18:23	18:24	18:24
יציאה:	19:13	19:14	19:14
ו'ת:	19:56	19:58	19:58

בירושלים: לנהגים 40 דקות 18:05

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכה ורפואה והצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכזית 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

אוהב את הבריות

ביאר המדרש שמואל (אבות פ"ו מ"ו), דמתוך שיהא האדם נותן לבריות ואוהבם, יגרום לכך שיתקרבו לתורה, כי כאשר יראו את המידות שנותנת התורה לאדם, יגרום שגם הם יתקרבו לתורה. ומתוך כך מן השמים יגמלו לו שגם הוא יקנה את התורה.

והמהר"ל בספרו דרך חיים ביאר, כי התורה ניתנה אל הכלל, וכאשר הוא אוהב את הבריות, הרי הוא בתוך הכלל, וראוי לתורה שניתנה לכלל. מה שאין כן אם אינו אוהב את הבריות, הרי הוא נבדל מן הכלל, ואיך יזכה לתורה שניתנה אל הכלל, שהרי הוא יחיד בעצמו, ולא ניתנה התורה ליחיד. ---

ובתנא דבי אליהו (רבא פרשה כז) איתא, כשם שהקב"ה יהי שמו הגדול מבורך לעולם ולעולמי עולמים, רחמיו על ישראל בכל מקומות מושבותם, ורחמיו על העניים והאביונים ודלים ורשעים ועל יתומים בזמנם, ועל אלמנות בכל מקום. כך יהא האדם רחמן על ישראל ועל כל אלו, שנאמר: "כי אמרתי עולם חסד יבנה".

מתפללי הרבים של בית הכנסת שבו היה מתפלל, היו רואים בימים הנוראים מידי שנה בשנה במראה פלא, כאשר מרן זצ"ל היה בוכה בוידי בדמעות שלישי: גבנו, גאינו, חיללנו שבתות ומועדי קדשך, כהנה וכהנה.

משנשאל על כך, ענה: כל ישראל ערבים זה בזה, אדם שיכל להוכיח את חברו ולא הוכיחו, כל העבירות שעשה נזקפים על חשבונו, כמו ערב שאם אין ללוה לשלם, גובים ממנו. אם יהודי חוטא, איך יכול לומר מה אכפת לי כשיבוא לשמים, לא יוכל לומר: לא אמרו לי, לא ידעתי. אתה הערב, מפני מה לא הוכחת אותו! לכן ביום הכפורים אנו אומרים כך, והכל אמת.

אם אני יודע שבנו של שכני לומד בבית ספר חילוני ולא בת"ת, מה יוצאים הפירות של הבתי ספר. אם הייתי מדבר עמו 'שים את בנך בתלמוד תורה שלומדים בו יראת שמים', היה הילד נהפך מרשע גדול לצדיק גדול. אבל התביישתי להוכיח אותו, כשהוא יבוא לשמים, יאמרו לו: למה עשית שבנך יהיה רשע?, יענה, היה לי שכן דתי, לא אמר לי כלום. יביאו את שכנו ויענישוהו, למה לא הוכחת אותו, למה התעלמת ממנו, לא החזרת אותו בתשובה. לא הורית לו את הדרך הנכונה שישים את בנו בתלמוד תורה. ומשום כך גדל ונעשה מחלל שבת.

לכן בשמתודה "על חטא שחטאנו לפניך בגילוי עריות, חיללנו שבתות ומועדי קדשך", הכל אמת, שכן הילד הזה נעשה רשע בגללך, יכל להיות גאון עולם. על כך אני בוכה ביום כיפור... (קנין התורה של מרן).

שאלות ותשובות
מאת סורנו הר"ג יואל כהן שליט"א

שאלה: האם מברכים שהחיינו על התמרים הצהובים?
תשובה: מברכים שהחיינו על התמרים הצהובים היות וזה לא נמצא כל השנה בשוק.

שאלה: אני מסתפק הרבה פעמים אם אמרתי המלך הקדוש והמלך המשפט מה עלי לעשות?

תשובה: כתב מרן בס' תקפב שגם על הספק צריך לחזור, שכפי הנראה אמר מה שרגיל לומר כל השנה ולכן צריך לחזור, אבל היות והרבה אנשים אע"פ שאומרים, אח"כ נולד להם ספק ואינם בטוחים בעצמם, כתב בחזו"ע ימים נוראים עצה נפלאה דכשיגיע להמלך הקדוש והמלך המשפט בתפילה, ירים קצת את קולו ועל ידי זה לא יכנס לספק וזו עצה מועילה מאוד.

שאלה: התוקע לחולה או לילדת כמה תקיעות צריך לתקוע ומי מברך על התקיעה?
תשובה: חולה או אדם שנאנס ולא שמע תקיעת שופר צריך לשמוע 30 קולות כדי לצאת ידי חובה לכולי עלמא, כמבואר במרן ס' תקד. ותוקעים תשר"ת ג' פעמים וכן תשר"ת וכן תר"ת ג' פעמים ולענין ברכה, לדעת מרן שנשים אינן מברכות ואין מברכים להם, לכן אם תוקעים להם בבית תוקעים ללא ברכה שהרי מעיקר הדין נשים פטורות ממצות שופר, וחולה אם יכול לברך בעצמו, יברך, ואם לאו הבעל תוקע יברך עבורו, אע"פ שיצא כבר ידי חובה, ואם יכול לעמוד צריך לעמוד וישמע 30 קולות ויתקע הבעל תוקע שברים ותרועה של תשר"ת בנשימה אחת, כמו שכתב מרן בב"י דיוצאים בזה לכ"ע.

שאלה: שלום לרב מי שבקבוצת סיכון מהקורונה וצריך להישאר בבית בראש השנה האם אוכל לצאת בתקיעת שופר אם שומע שופר בבית מבית הכנסת?

תשובה: בתקיעת שופר צריך שהתוקע יתכוון להוציא והשומע יתכוין לצאת, ובדרך כלל כל התוקעים בבתי הכנסת מתכוונים להוציא את כל מי ששומע אותם ידי חובה ולכן אתה יכול לשמוע תקיעה מבית הכנסת קרוב ולצאת ידי חובה.

שאלה: עשיתי לחברי עוול אבל שמעתי שהוא מחל לי האם בכל זאת אני צריך לבקש מחילה?

תשובה: בספר שערים מצוינים להלכה כתב שמחוייב ללכת ולבקש מחילה אע"פ שיועד שמחל שהמחילה גופה שמבקש ומתבייש זה הכפרה, וכעין זה כתב בספר "מטה משה", וכן גם כן מסופר על רב בגמרא שהלך להמציא את עצמו בפני הטבח שפגע בו בשביל שיבקש ממנו מחילה ולא הסתפק בזה שימחל לו. ולכן ראוי והגון לבקש מחילה אפילו שיועד שמחל לו ועוד דלפעמים אין זה בלב שלם אלא רק מהשפה ולחוץ ורק אחר שיפייסנו באמת זה יהיה בלב שלם.

להצית את הניצוץ

מתרץ הזרע שמשוין על פי דברי רבי אליהו הכהן מאיזמיר, בעל ה'שבט מוסר' (פרק כה), כי החזרה בתשובה נתונה רק בידי של האדם עצמו ואף אחד לא יכול להשפיע עליו. וכמוכן שלכל אדם יש הרהורי תשובה, ואפילו הרשעים מלאים חרטות על מעשיהם, אך חרטה זו לא מובילה אותם לשום דבר מעשי אלא הם ממשיכים במעשיהם ולאחר מכן מתחרטים, ושוב פעם שבים למעשיהם וחוזר חלילה - נמצא שמחשבות החרטה אינן מגיעות לידי ביצוע במעשים. ועל דבר זה מועילה תפילתנו על האחר, שאנו מבקשים שברגע שיתעורר אותו ניצוץ של חרטה, הקב"ה ייתן בו כח להעצים את ניצוץ ההתעוררות ממחשבה למעשה. וזה מה שהתחולל בכח תפילתו של רבי מאיר בעל הנס, שתפילתו הועילה כאשר התעוררה מחשבת חרטה בלבם של הבריונים והתעוררו לתשובה מעשית.

הודעה חשובה לאוהבי תורת ה'זרע שמשוין'

לכבוד חודש הילולת ה'זרע שמשוין' כל מי שמעוניין לרכוש מארז של חמישה סטים (עשרה ספרים) מהספר 'מעבר לסגולה' המבאר את ה'זרע שמשוין', ולהפיצם בבתי הכנסת בסביבת מגוריו, יפנה להידברות 073-222-1250 זכות הצדיק תעמוד לכם ותברכו מן השמים.

מעבר לסגולה
מאת הרב אליהו עמר שליט"א

האם ניתן להתפלל על חברו שיחזור בתשובה

תפילה על הרשעים

ב'זרע שמשוין' מובא מעשה שהתרחש עם רבי מאיר בעל הנס: ומובא בגמרא (ברכות י ע"א), בשכנותו של רבי מאיר בעל הנס בטבריה היו שכנים בריונים שהיו מציקים לו, עד שבשלב מסוים כשהמצב הפך לבלתי נסבל החל רבי מאיר להתפלל שהשכנים הללו ימותו בידי שמים!

אשתו של רבי מאיר בעל הנס נקראה בשם 'ברוריה', ומלבד זה שהייתה בת תלמיד חכם - בתו של רבי חנניה בן תרדיון שהיה אחד מעשרת הרוגי מלכות (עיין בהרחבה על הריגתו בעבודה זרה יח ע"א) היא עצמה הייתה חכמה ויודעת ספר (עיין בסוף המאמר על חממתה של ברוריה).

כאשר ראתה ברוריה שבעלה מתפלל על הבריונים הללו שימותו, ידעה בלבה שני דברים: א. בעלה עושה כדיון, ויש לו לכך מקור תורני; ב. תפילתו של רבי מאיר אינה חוזרת ריקם - כך שגורלם של השכנים נחרץ למיתה. אך בניגוד לרבי מאיר, ברוריה סברה שיש

להגיב באופן שונה על מעשיהם של השכנים הבריונים, ולכן דנה עם רבי מאיר על המקור ההלכתי ממנו לקח את התובנה להתפלל עליהם שימותו, וכל זאת מבלי שרבי מאיר אמר לה מהו נימוקו ההלכתי לתפילה זו. וכך אמרה לו: הרי מקורך הוא מן הפסוק (תהילים קד, לה) "יתמו חטאים מן הארץ, ורשעים עוד אינם" וזוהא אתה למד שיש להתפלל שהחוטאים ימותו וייתמו מן הארץ. לימוד זה אינו מדויק, טענה ברוריה, כי אם נדייק בלשונו של דוד המלך נמצא, שלא כתוב האיש החוטא ימות אלא החטא יגמר מן הארץ - כך שדוד המלך מתייחס למעשה, ולא לאיש העושה, ולכן עליו להתפלל על השכנים שיפסיקו את מעשיהם הרעים, ובמקום זאת יחזרו בתשובה. ואכן הגמרא מספרת שכן היה, רבי מאיר החל להתפלל עליהם שיחזרו בתשובה, וכל הבריונים שבו בתשובה!

שואל המהרש"א (שם) כיצד אפשר להתפלל על אדם שישוּב בתשובה, הרי יודע לנו (ברכות לג ע"ב) "שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים", לכן אם אדם מתפלל על עצמו שישוּב בתשובה, מוטב אך איך תועיל תפילתו על חברו, שהרי יראת שמים נתונה רק בידי של האדם עצמו ולא בידי שמים, ואם כן איך ביקשה ברוריה מרבי מאיר שיתפלל על שכניו שישוּבו בתשובה... והפלא הגדול יותר הוא שתפילה זו אכן הועילה, וכיצד הועילה התפילה? הלאו הדבר נוגד את הכלל "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים".

לאשת החיל

גילו ברעדה

ראש השנה מגיע, יום הדין מזמין את כולנו לעבור בכני מרון, אחד אחד, ולהישפט מול בורא העולם. אם נרצה או לא – זה מגיע. מצד אחד, קיימת תחושה של פחד ואימת הדין, הרי כל חיינו תלויים ביום זה, ומצד שני ישנה שמחה שבאה לידי ביטוי בהלכות היום, בסעודות, בשמחה, בלבוש נאה לכבוד יום טוב ועוד.

הצירוף המיוחד, של היראה עם השמחה, הינו מעניין ורמוז בפסוק "גילו ברעדה". הרב שמשון דוד פנקוס זצ"ל, מבאר את הסתירה, באומרו שבראש השנה אנו ממליכים את הקב"ה על העולם. כשממליכים מלך, יושבי הארץ שמחים מאוד, מדוע? כי המלך שופט אותם ולא אף אחד אחר. משפט, הוא תנאי הכרחי לקיום העולם, שאם לא כן, יהיה העולם הפקר. "מלך במשפט יעמיד ארץ" (משלי כט, ד).

ישנם שני סוגי מושפט: האחד הוא, משפט שהמלך שופט, והשני הינו, משפט שנעשה על ידי מערכת המשפט. כאשר המשפט נערך שלא על ידי המלך, אלא על ידי שופטים, הם דנים ושופטים על פי חוקים קבועים, ואז המשפט הוא נורא. כי בחוקי המשפט נקבע, שמי שעבר עבירה, נענש – ומי הוא זה שלא עבר עבירה? ולבטל את המשפט, זה לא ייתכן, כי אי אפשר שהעולם יהיה הפקר.

אם כן, כל העובר עבירה נענש, ועלול להיות חלילה חורבן בעולם, כי כולנו עוברים עבירות.

אך ישנה עצה אחרת, כיצד לשפוט את העולם, מבלי להחריבו – שהמלך בכבודו ובעצמו יהיה השופט. השופט לא יכול לעשות ויתורים, כי שופט אמת ישפוט לפי הדין והחוק שקיבל מהמלך, אך שהמלך, בכבודו ובעצמו, יושב ושופט יש לו כוח אחר.

כשהוא רוצה לוותר למישהו מסוים, הוא ורק הוא יכול לעשות זאת. כי למלך יש כוח, לכפות על כל התושבים סדר ומשפט, בו בזמן שיוותר למספר אנשים כפי ראות עיניו.

כשהקב"ה ברא את העולם, הוא ברא עולם של דין. ולפי הדין, אין לנו שום סיכוי לחיות עד שנה הבאה. דין זה דין.

אבל שאנו תוקעים בשופר ואומרים 'ריבונו של עולם, אנו ממליכים אותך, ואתה תדון את העולם', אז הקב"ה שופט בעצמו, ורק הוא יכול לשפוט ברחמים.

הפחד בראש השנה, הוא מעצם אימת הדין, שאם היינו עומדים לדין בפני שופט, לא היה לנו שום סיכוי להינצל מן הדין – אך בראש השנה, הקב"ה אומר לנו "אמרו לפני מלכותי" – עשו אותי למלך, ואז "יעלה זכרוכם לפניי לטובה" – אני אשפוט אתכם.

זוהי השמחה שביום הדין, שידועים שהשם שופט אותנו ועושה לנו ניסים. אם נעמיק, נגלה, כי אותו מלך ששופט אותנו בדין הוא במקרה גם אבא שלנו !!!

הרב יגאל כהן, שיזכה לחיים טובים וארוכים, אמר שהבקשה בראש השנה צריכה להיות מתוך: "אבא, אני אוהבת אותך, אל תכעס עליי" ולא מתוך פחד ואימה.

ברגע שילדה באה לאביה, ואומרת לו שהיא אוהבת אותך, ולא התכוונה להכעיס אותך, ומבקשת את סליחתך – אין אבא שיעמוד בפני ילדה כזו. אי אפשר שלא לסלוח לה ולתת לה בסוף ממתק...

ידוע שהכול תלוי בדין הקרב – כמה נחייך השנה, כמה דמעות נוזל, כמה הילדים ישתעלו, האם נמצא דייה, האם החתן יגיע סוף סוף... לכל שקל נכתב לאיזה כיס להיכנס, כל טיפת זיעה שנוזע כל השנה היא מכוחו של הנכתב בראש השנה.

איך נכתב לחיים טובים ולשלום? רק על ידי אהבת הבורא, על ידי התרפקות ונשיקות לאבא שבשמיים, בשמחה ובביטחון, כמו שילדה סומכת על אביה שידאג לה וייתן לה רק טוב.

ואז יתקיים הפסוק "ניצחוני בניי ניצחוני".
לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

פנינים מהפרשה

ראש של כל השנה

ביום הראשון של ראש השנה, אומר הרב פינקוס זכר צדיק וקדוש ברכה, להשכיל נפתח, האדם מתלהב. הוא מכיר שיש בורא לעולם ויהודי דברים שמעולם לא חשב עליהם. מה אם כן עליו לעשות? להיות יהודי טוב, להיות ילדה טובה! אם אתה רוצה שנה טובה, פרנסה טובה, נחת מהילדים, בריאות וכו' – אין מה לעשות, עליך להפשיט שרוולים ולהתחיל לעבוד קשה. ביום השני מתחילה סוגיה אחרת, והיא: "החביבות" – "חביבין דברי סופרים" יום זה הוא המשך ועלייה ליום הראשון, ומונחת בו תוספת של חביבות. בקדמונים מצינו לשון, שהיום הראשון הוא בבחינת "אחור" והשני הוא "פנים אל פנים". כמו שמצינו בכרובים שהיו בבית המקדש, שיש מצב של "פנים אל פנים" – שהשכי נה וישאל הם בחביבות של הארת פנים, ויש מצב של "אחור" – "מצדדי אצדודי" (ב"ב צט ע"א). ואם נשאל: מה מצבם של הכרובים כיום? האם הם "פנים מול פנים" או "מצדדי אצדודי"? התשובה פשוטה: כלל ישראל נמצאים בגלות, והכרובים גם הם כביכול גלו ממקומם ונפרדו. העבודה שלנו הינה לקרב את הכרובים, שהקב"ה ישכון בביתנו. ביום הראשון של ראש השנה משיגים התחדשות, רוצים לקיים את התורה ומצוותיה בשלמות, אך היום השני הוא רתיחה של אהבה. "פנים אל פנים" – פירושו כמו שני אנשים שמסתכלים אחד על השני, העיניים אל העיניים, הפה אל הפה, והאזניים אל האזניים. אבל "מצדדי אצדודי" זה כבר משהו אחר לגמרי, לא מביטים ישר בעיניים, אלא פוזלים הצידה... לדוגמא: יהודי אחד, מהדר במצוות, יוצא מביתו השכם בבוקר כשהוא עטוף בטלית ותפילין, עובר ליד תיבת הדואר, ומבחיץ שמציץ ממנה העיתון היומי. הוא אומר לעצמו: "אבדוק רק את הכותרת הראשית!" זוהי הליכה הצידה. הצצה קטנה זו עלולה לקלקל לך את כל סוגיית "פנים אל פנים". ולא מדובר כאן על קריאת דברים אסורים, חלילה, אלא עצם ההצצה הקטנה היא כבר מבחינת "מצדדי אצדודי". תתאר לעצמך שאתה גר בירושלים ואמך גרה בבני ברק והנה בוקר אחד אתה מתעורר משינה, פותח את העיניים ולפתע היא עומדת מולך. האם לא תאמר לה בשמחה "שלום"? יהודי קם בבוקר, את מי הוא רואה? את הקב"ה! לכן מיד הוא אומר: "מודה אני לפניך מלך חי וקיים... אבל ישנם אנשים שלא רואים את הקב"ה. הם מיד מסתכלים הצידה ורואים כוס קפה ועיתון. הם לא פונים אל "פנים מול פנים". זו לא עבירה ח"ו, אך כשקמים בבוקר לפני הכול צריכים לראות את הקב"ה. אח"כ מגיעים לכיור, ושוב הקב"ה לנגד העיניים – "ברוך אתה ה'... על נטילת ידיים". זהו עניינם של עשרת ימי תשובה – לקנות את מדרגת "פנים מול פנים". ואיך קונים זאת? ע"י התחדשות. לעצור ולהתבונן: ממי זאת הצידה? מי מביט לך בתוך העיניים, עם מי אתה כביכול מתחבק? הרב פינקוס זצ"ל ממשיך ואומר שלדעתו זו הבעיה של הדור, שאנו עושים הכול בצורה "מקצועית", לא מחנכים את הילדים לקבל את השייכות הרגשית, לאהוב את ה' יתברך, את התורה והיהדות. ומי אשם בזה? המצב שישנם עיתונים כשרים, משחקי מחשב כשרים וחדשות כשרות, הכול כשר! הקב"ה אומר: "המדבר הייתי לישראל!" האם כל כך משעמם לכם? הרי יש לנו את פסח, שבועות, סוכות... את השבת... גוונים נפלאים ביהדות המתוקה! ואנחנו מחפשים ריגושים בחוץ? זוהי העבודה של ראש השנה, להתחיל מחדש את יסוד היהודי, לחיות עם הקב"ה אחד מול השני. בהמשך מגיעים ליוה"כ ולאחר מכן זוכים להיכנס לסוכה, לקבל כביכול חביבה מהקב"ה, ומקיימים את מצוות חבטת הערבות שהיא כביכול נשיקה מאיתו יתברך. אבל כדי לקבל נשיקה, מוכרחים להיות עם הפנים ישר, כי אם אדם מביט הצידה, איך כביכול יוכל הקב"ה לנשקו?? יזכנו הקב"ה להגיע לרוממות מעלת "פנים אל פנים" כדי שנוכל לחבוק את הקב"ה, ונוכה ל "ישקני מנשיקות פיהו" – נשיקות פנים אל פנים, שכולה אהבת ה' יתברך לישראל וממנה יושפע שפע רוחני וגשמי לכל השנה, לנו ולכל עמו ישראל!

סיפור לשבת

שוטר בונה מנין תפילה

"אני, שוטר תנועה שהצלחתי להוריד את רף התאונות בירושלים קיבלתי הרבה מחמאות על כך

אבל אף אחד לא הצליח עד לפני שלושה חודשים להסביר לי למה אני טועה בגישה שלי לחיים, למה עד לפני שלושה חודשים אתם שואלים? אז אספר לכם מה קרה. לפני שלושה חודשים יצאתי עם השוטר למבצע לכידה של נהגים בנייד חגורות בטיחות. הגענו לשכונה קטנה, שקטה, עם המון עצים, ישבנו בניידת חברי ואני, ואז הוא שואל אותי "אתה שוטר מפורסם, עם כבוד ומעמד בהרבה הערכה, אבל תגיד לי למה אתה לא מתחתן?" כך הוא שאל. הניידת חנתה מול בית כנסת קטן עם מרפסת.

"חברי הוא אומנם שוטר צעיר, התחתן לא מזמן, אבל מהדיבור שלו הרגשתי שאני באמת חשוב לו. הוא לא שאל כדי לעקוץ, אלא כדי לעזור. חיפשתי

מילים לענות לו, אבל בדיוק בזמן שאני חושב מה לענות לו אני רואה רב, עם זקן ארוך, חוצה את הכביש וניגש לניידת. הוא דפק על החלון, ופתחנו "כן כבוד הרב, מה אפשר לעזור לך?" אני שואל אותו.

"שלום עליכם שוטרים יקרים, אפשר לעזור אני בסך הכל צריך מכם עזרה קטנה להשלמת המניין, אנחנו כרגע ששה מתפללים עוד חמש דקות שקיעת החמה, ולצערי אני חושש שנפסיק תפילה במניין, רגע, כבוד הרב, אנחנו בתפקיד, זה לא פשוט לעזוב את הניידת ולהיכנס לבית כנסת, המבצע בעיצומו. אנחנו עכשיו בעבודה, אתה מבין כבוד הרב. וחסרים לכם ארבעה, אנחנו רק שניים... כן, אני מבין" אמר הרב, "אני לא לוחץ עליכם להיכנס להתפלל, אבל האם תוכלו בבקשה לעצור 3-4 מכוניות ולבקש מהנהגים להיכנס למניין? והא, כמובן, אני מבקש מכם בכל לשון של בקשה, לא להעניש את הנהגים הללו, גם אם הם בלי חגורה, או בלי רשיון, אתם מבינים? לא נעים לך".

"הרב הזה מוצא חן בעיני, אני חושב לעצמי, יש לו רגשות לבני אדם, והוא מכבד אותנו ויש לו הבנה לתפקידנו הוא מסתכל עלינו בעין כזו אוהבת, עין מבקשת. "אז אני אומר לחברי, או-קי, אתה חוצה את הכביש, עצור שתי מכוניות מדרום לצפון. ואני עצור מכאן מצפון לדרום, ועושים כבוד לרב בשביל המניין שהוא מבקש.

המשך בעמוד האחרון

המשך סיפור לשבת

תוך חצי דקה חברי השוטר עוצר שלושה נהגים, אני עוצר עוד שניים, שלושה בלי חגורה, אחד בלי רשיון ועוד אחד פג ביטוח הרכב שלו. בקיצור ציד כזה לא קרה לי הרבה שנים, חמישה עברייני תנועה בחצי דקה. אבל מה, המילה של כבוד הרב, זה קדוש בשבילי. "תראו", אני אומר לנהגים, "אם אתם נכנסים כאן לבית כנסת להתפלל מנחה עם כבוד הרב, אני שוכח מהעבירה שלכם, אבל תזכרו טוב טוב, אם אני תופש אתכם בפעם הבאה אתם כבר תקבלו ממני כפל כפליים", כל החמשה ללא יוצא מן הכלל הסכימו. אמרו "תודה רבה" ועפו כמו יונים צחורות לבית הכנסת. שניים מהם היו דתיים, והשאר הוציאו כיפה מהתא-כפפות ותוך דקה היה מנין "תודה רבה לכם" אמר כבוד הרב.

"נשארנו אני וחברי בחוץ, ואני שומע את הרב אומר "קדיש". אמרתי לחברי, שמעו, תראה את היהודי הזה כמה חשוב לו תפילה במניין, ותראה את "הקליינטים" ומה הוץ עכשיו מודים לבורא עולם מול ארון הקודש, שלא חטפו קנס, ורק אנחנו בחוץ ברחוב, מה אנחנו מצורעים? מה אנחנו לא יהודים? אז אני פה מפקד הצוות, ואתה עכשיו בפקודה נכנס איתי לתפילה. אחר כך הגיעו עוד כמה מתפללים שמיהרו פנימה.

"שמנו כיפות על הראש, אחזנו סידורים והתפללנו. כשנגמרה התפילה אמר הרב, "עוד 10 דקות תפילת ערבית, אבל אני לא מכריח אף אחד להישאר עכשיו אומרים דברי תורה" אמרתי לחברי, אתה לא זז אנו נשארים כאן בפקודה. גם "הקליינטים" שלנו נשארו ואז הרב היקר הזה אומר דברי תורה, ומה הוא אומר, אני לא מאמין למשמע אוזניי. הנה תקשיבו לדרשה: "בית המקדש חרב, ואנחנו עצובים אבל לכל יהודי יש בית מקדש משלו שהוא ורק הוא אחראי עליו, זה הבית שלו, המשפחה

בית מקדש משלו שהוא ורק הוא אחראי עליו, זה הבית שלו, המשפחה

בית מקדש משלו שהוא ורק הוא אחראי עליו, זה הבית שלו, המשפחה

בית מקדש משלו שהוא ורק הוא אחראי עליו, זה הבית שלו, המשפחה

בית מקדש משלו שהוא ורק הוא אחראי עליו, זה הבית שלו, המשפחה

בית מקדש משלו שהוא ורק הוא אחראי עליו, זה הבית שלו, המשפחה

עוזרים בבניית הבניין ושותפים בכל הזכויות
שיהיו בו לנצח!

בואו ותהיו שותפים

בניית בית מדרש - 200 ש"ח למטר - 36 חודשים או מתי - 400 למטר - 36 חודשים
 מקבלו חלק שותפותי חודשי תמורת 200 ש"ח מדי שבוע יואל כהן שליט"א
 כון כן ניתן לעקוב את הארץ קודם או חזרי למייד למעלה או לגילוי נוספת

03-8000-770

עוזרים בבניית הבניין ושותפים

מיד שבו מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, סמטקים לילדים, מיד סעם גם עומות ודברים ועוד...
 כל 200 ש"ח משפחות ממוצות יובלת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע.

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

שותפים בהפעלת מסעדת החסד

וזכים לדולר שנתברך על ידי מרן שר התורה
רבי חיים קנייבסקי שליט"א.

בהוראת קבע של 200 ש"ח למשך שנתיים
 תזכו להיות שותפים בהאכלת נזקקים
 ותקבלו דולר של ברכה

לתרומות חייגו: 03-8000770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים